

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲/۱۲/۱۳

سمسور ودان

غزل

بیا می ذهن پردی شوی، ساه می ستري سودايي ده
 اوبنکي ويني چي راڅاڅي، زما ان مينه رسوايي ده
 ژوند نو څه دی؟ راته وایه! عندلیب خانه بدوشه!
 ستا چغار دی له کوم سوزه؟ زما سانده تنهائي ده
 بیا دی سترگی مری راوری، زما مخ ته ناز پروری
 بنکاري بیا می نازولی! په نصیب کی جدایی ده؟
 سپین یوسف دی په زندان کی، زلیخه ناسته عزیز ته
 ز مور مینه بی کچکوله، ستا کعبان کی تاوانی ده¹
 شین اسمان دی په شغلو کی، له سره اوره را وتلی
 بیا ته لاری تود مجلس نه، بیا د زره اه اسمایی ده
 که زه اوبنکي نذرانه کرم، تا به خدای را پیرزو نکري
 زه خبر شوم خدای ته گرانه، د مثنوی عاجزي ده
 گوري زلفي دي نڅيري، لږ خو ویره له خدای وکړه
 دا څه حال دی؟ په بنگرو دی، هم نیولی کلایي ده
 بیا تری ساه اخلي که څنگه، بیا یی ولی سینه داغ ده؟
 کوم فرمان نوی راغلی، بیا نسکور بوت بودايي ده
 د زرینو په نظر کی، حیثیت بايلم په ورو ورو
 یو غزل راکره زما ربه! ستا بیخی لویه خدایي ده
 د هغه نقد به سم وي! خو زما له خولی که اوری؟!
 دا مسره می په نصب کی، د شیدا له شیدایي ده

د پانو شمیره: له 1 تر 1 کابل ۲۰۲۳/۳/۲

د پانو شمیره: له 1 تر 1